

Zabayno - humoristična nedeljska priloga „Dnevu“.

Naša stara pesem: „Na zunaj mir, na znotraj red . . .“

Na zunaj je mir,
na znotraj je red,
nikjer nič ovir,
nas ljubi ves svet.

Krasni maj

ljubezni čas.

Noč tiha je pihljala
in deklica sanjala:
o krasni maj,
ljubezni čas.

Po polju fantič peva,
da hrib in dol odmeva:
o krasni maj,
ljubezni čas.

Ob letu je zibala
in tiho premišljala:
o kje si maj,
ljubezni čas.

A fantič sam poseda
v skrbi bodoče gleda:
nesrečni maj,
ljubezni čas.

L j u b a N e ž a !

Neki župnik je imel psa, nežno in ljubko živalico, ki jo je bil ljubil nad vse. Pes je bil zelo umen in je znal vse, le govoriti ni znal. Nekoč pa je župnik izvedel, da živi v mestu čevljar, ki uči pse govoriti. Takoj pokliče svojega cerkovnika in mu izroči psa, da ga pelje v mesto k onemu čevljarju. Plačal mu je že v naprej 1000 kron. Cerkovnik je bil revež, ki je bil obdarjen z mnogoštevilno družino. Ko je peljal psa po cesti v mesto, je premišljeval, kako bi sam zaslužil teh tisoč kron da bi jih ne bilo treba dati niti čevljarju, niti župniku. Vsede se na kamen ob cesti in premišljuje. Dolgo mu ne pride nič pametnega v glavo. Nazadnje se odloči, da bo psa ubil in se bo že pozneje izmislil kak primeren izgovor. In je res storil tako. Ubil je psa in ga vrgel v reko.

Ko se je zvečer vrnil domov, ga vpraša župnik:

»No, kako je bilo.«

»Čevljar je rekel, naj pridem čez en mesec po psa,« je odgovoril cerkovnik.

Čez mesec dni gre cerkovnik po psa v mesto. Celo pot je premišljal, kako naj se reši iz svoje zadrege. Nazadnje mu pride rešilna misel v glavo. Proti večeru se vrne domov in gre naravnost k župniku.

»No, kako je?« je vprašal župnik.

»Zakaj niste privedli psa?«

»Pst,« pravi cerkovnik, »oprostite, gospod župnik, nisem se ga upal pripeljati domov. Čevljar je psa izborno naučil govoriti. Komaj me je zagledal, takoj me je vprašal: ali hodijo gospod župnik še h kuharici vas?«

»O, jej, pes ve preveč,« je vzkliknil župnik, »prav je, da ste ga pustili v mestu, nikdar več ne sme v ta kraj.«

In dal je cerkovniku celo lep dar za to, da bo molčal.

Na ljudskem shodu.

»Ako vpeljemo v Ljubljani dvojezične ali utrakvistične šole — to vendar nima s Koroško nič skupnega...

Mučeništvo Albancev.

Ker Albanci ne kažejo primerneга spoštovanja do svoje velike dobrotnice Avstrije, jih bo treba k temu s silo prisiliti...

RUDOLF PRESBER:

Priča.

(Slika iz bodočnosti.)

Predsednik: Torej vi vztrajate pri svoji trditvi, da je rabin Veilchenstock začaral svojega hlapca Petra v kravo?

Priča: Da!

Državni pravdnik: Morebiti je pa bil vol? Je pač čudno, da bi bil hlapec moškega spola začaran v kravo. (Mrmraje med občinstvom.)

Priča: Bila je krava, kajti kantor Rosenbaum iz Černovic jo je takoj molzel in to bi bilo pri volu nemogoče.

Predsednik: Ali je govoril potem rabin s kravo?

Priča: Da, govoril je hebrejski. Je rekel, da je zelo zadovoljen, ker ima na mestu nerabnega hlapca debelo kravo.

Državni pravdnik: Ali razume priča hebrejski?

Priča: Jaz? Ne! Ampak krava je razumela.

Porotnik: Smatram za važno, da povprašam pričo, kake barve je bila krava.

Priča: Črna.

Državni pravdnik: Iz aktov je razvidno, da je priča izpovedal pri preiskovalnem sodniku, da je bila krava bela.

Priča: To je pa zato, ker je bila škasta. Po hrbtu je bila črna, po trebuhu bela.

Porotnik: Smatram za tehtno, da povprašam pričo, če je imela krava zelene lise. V čarodejskih bukvicah Animakso-gula iz leta 1557. je pisano, da imajo začarane krave — zelene lise.

Priča: Da, krava je imela več zelenih lis.

Državni pravdnik: Kje so bile?

Priča: Pod repom.

Predsednik: Kako ste pa videli zelene lise, gospod priča, če so bile pod repom?

Priča: Ko je hotel kantor Rosenbaum kravo molzti, ga je oplazila večkrat z repom po obrazu. Pri tej priliki sem videl lise.

Predsednik: Odkod je pa gospod priča opazoval cel dogodek?

Priča: Jaz sem splezal na jablano.

Državni pravdnik: To je pač čudno, da je priča, ki ni več mlad in ima hromo nogo, splezal na jablano. — Kaj je pa iskal priča tam na jablani?

Priča: Jaz sem iskal ključ od hišnih vrat.

Predsednik: Konstatiram, da je iz lokalnega ogleda razvidno, da na ome-

njenem mestu ne stoji jablana, marveč topol.

Priča: Takrat je stala jablana!

Predsednik: Kako pa veste, da je bila jablana?

Priča: Saj so visele še zrele hruške na vseh vejah. Jaz sem prinesel celo z nje par tistih češpelj.

Porotnik: Ali priseže priča glede zelenih lis in tistih češpelj?

Priča: O še več, jaz prisežem vse, kar sem videl 11. aprila.

Predsednik: Kako pa veste tako natančno, da se je to zgodilo 11. aprila?

Priča: Ker je 25. oktobra rojstni dan moje tašče. Po tem sem si zapomnil.

Državni pravdnik: Pozneje bosta izpovedali dve priči, da je faktično prodal neki Jud koncem aprila na semnju kravo, ki je imela zelene lise. Vsekakor ne pod repom, temveč ob strani.

Obtoženec: To je bila krava Loba Hirscha, ki se je obdrgnila ob sveže prebarvanih vratih (zasmehljivi medklici med občinstvom).

Državni pravdnik: Gospod priča, povejte nam, ali je mogoče, da je bila tista lisasta krava, kojo ste vi videli, tudi ob straneh zelena?

Priča: Zelena, kot špinača je bila ob obeh straneh, ampak lise niso dišale po oljnati barvi.

Predsednik: Ali ste bili na jablani tako blizu krave?

Priča: Če sem se pripognil, sem prav lahko duhal kravo. Ko sta ji pa kazala rabin in kantor hrbet ter pila v travi mleko, je splezala krava za trenotek k meni na drevo.

Predsednik: To je pa res čudno, da bi plezala krava na drevo. Prosim, gospod izvedenec, okrožni živinozdravnik Bestibus, da se izrazite kot izvedenec o tem slučaju.

Izvedenec: Krave, s katerimi sem imel opravka, so bile bolne krave. Kako sposobna je pa zdrava krava za plezanje, ne morem razsojati.

Državni pravdnik: Kako mislite, gospod izvedenec o tem, ali je mogoče, da gotova živa bitja, pri kojih se ni opazovalo dotedaj želje ali talenta za plezanje na drevesa, pod utisom posebnih okoliščin, mahoma skušajo splezati na drevo?

Izvedenec: Da!

Državni pravdnik: Ali poveste lahko, gospod izvedenec, kako pribero?

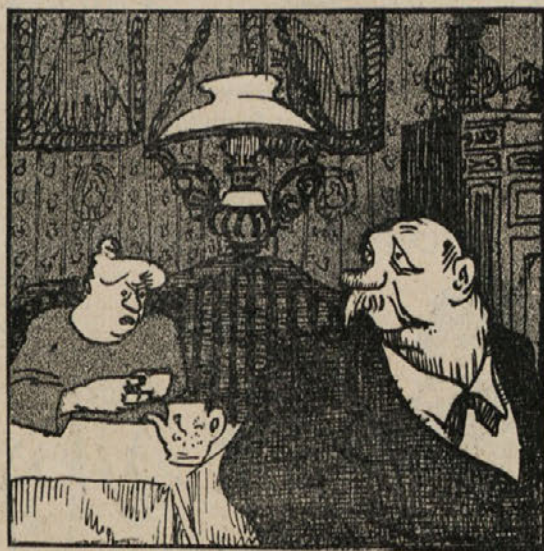
Izvedenec: Da: zdrava pamet človeška v gotovih procesih!

Demonstracije v Trstu.

V Trstu vpije Lah »Eviva!«
Zakaj? Zato,
ker ve vsakdo,
da s tem svoj smrtni strah prikriva.

V sedanjem času.

»Ali si že slišala, stara, naša Mici je bila včeraj z našim cimerherjem na veselici. Ti, kot mati, bi vendar morala proti temu protestirati.«

»Jaz mislim, da bi bilo boljše, če mu podražim stanovanje . . .«

Ljuba Neža!

Na Dolenjskem nekje, v majhni vasi je čutil kovač F., Amerikanec, potrebo, da je dal nabiti nad svojo kovačnico sledeči napis: A. F., english and slowenian spocken. Za Dolenjce-Angleže seveda je zelo potrebna angleščina. Borus.

Pijanec na poti domov modruje: »To je laž, da človek vzdrži lahko cel dan, ako sne eno jajce in izpije kozarec vina; jaz sem se pošteno najedel in izpil dva litra, pa še komaj na nogah stojim . . .«

*

»Ali vidiš bankovec, kakršnih je malo.«

»Kaj je na njem posebnega?«

»To, da je moj.«

*

Študenta vpraša spovednik, če pred jedjo in po jedi moli. — »Malokdaj,« odgovori študent. — »Zakaj?« vpraša spovednik. — »Zato, ker malokdaj jem«, odgovori študent.

*

»Iz koliko delov sestoji naš državni zakonik?« je vprašal profesor. — »Iz dveh,« je odgovoril učenec. — »Zakaj?« vpraša profesor. — »Ker ga je knjigovez tako vezal . . .«

*

Dva dečka sta se tepla na ulici. Mati enega dečka je slišala krik, odprla je okno in zaklicala svojemu sinčku: »Le čakaj, jaz ti bom pomagala.« — »Le ostani tam,« je zaklical deček, »saj ga zmorem sam.«

*

Sin nekega trgovca, ki je imel naslov: »Tvrdeka Žepon in družabnik«, je prinesel pismo k drugemu trgovcu. »Vi ste sin?« je vprašal trgovec . . . — Da, jaz sem sin »Žepona in družabnika« je odgovoril brihtni dečko.

*

Kmet je našel cigana, ko je ravno pulil seno iz njegovega kozolca. »Kaj pa delaš tu?« zavpije nad njim. — »Držim se za seno, da bi me veter ne odnesel«, odgovori cigan.

*

Mojster: Jakob, koliko je dolga ta deska?

Učenec vzame mero in premeri od obeh strani.

Mojster: No, koliko je?

Učenec: Od onega konca prav toliko, kakor od tega.

B e r a č: »Ubogi slepec, prosim malo podpore.«

G o s p o d i n j a: »Kruha Vam dam, denarja pa Vam ne morem dati, ker bi ga zapili.«

B e r a č: »O ne, gospa, jaz bi šel za te krajcarje rajše v kinematograf.«

L j u b a N e ž a!

K brivcu pride neki gospod, da bi se dal obriti. Naenkrat zapazi, da ima brivec umazane roke in ga na to opozori. Brivec pa pravi: »Oprostite, gospod, danes še nisem imel časti, da bi bil koga obril . . .«

V kavarni.

Prvi gost (svojemu prijatelju): »Prosim te, plačaj zame natakarku kavo.«

Drugi gost: »Nimam, ostala bova dolžna.«

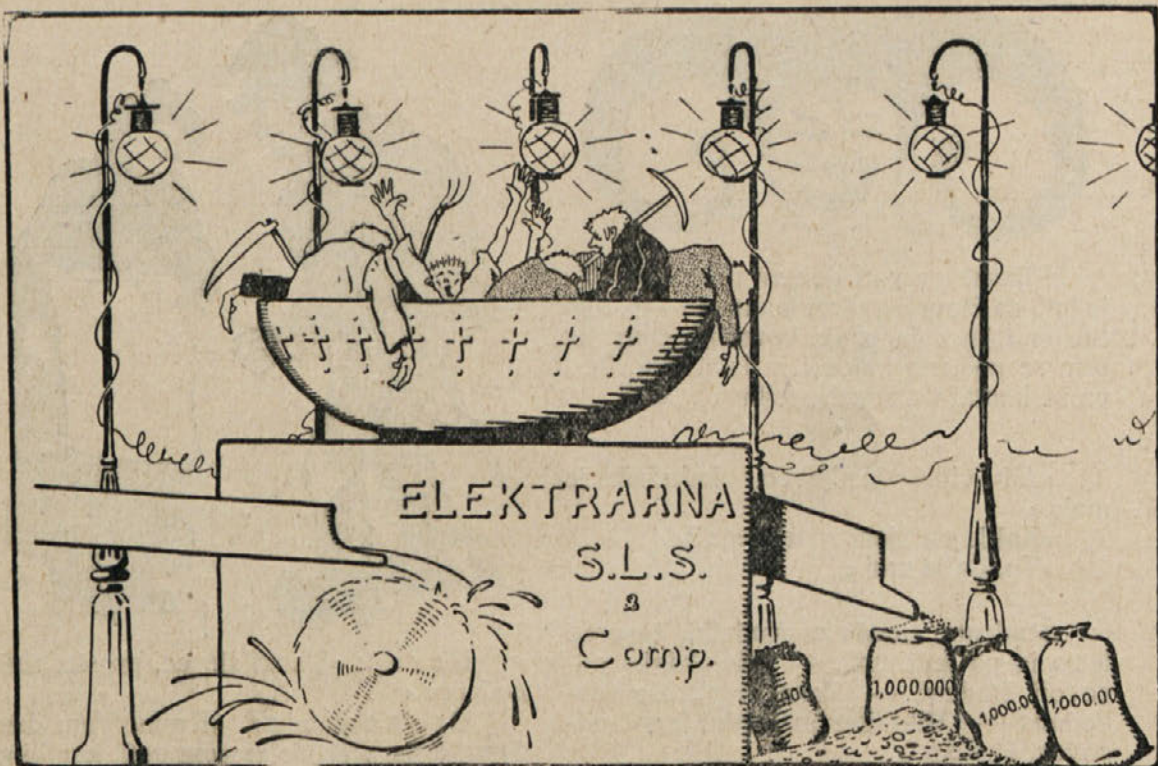
Prvi gost: »To ni kavalirsko, če ostaneš dolžan natakarku; rajše ga napumpaj za 10 kron.«

S o d n i k: »Kaj pa, da je Vaš obraz tako raztolčen?«

O b t o ž e n e c: »Pri mojem zadnjem vlomu je hišna gospodinja mislila, da se njen mož vrača domov.«

Kranjske deželne naprave.

(Spisal deželni ventil.)

Marsikdo pričakuje morda od mene poljuden spis o prekoristnih deželnih napravah kranjske dežele. Ta ni pogodil. O teh stvarih so si itak že naši inženirji, pa bodisi deželni ali pa nedeželni skoraj razbili glave, toliko so tuhtali o teh izbornih napravah. Jaz bom le povedal, kaj si jaz o vsem tem mislim in odkriti hočem nekoliko zakulisje teh naprav dežele kranjske.

Takoj začetkoma pa omenjam, da sem se namenil pečati le z onimi pridobitvami moderne tehnike, ki so nastale v v dobi naše slavne S. L. S. O abderitskih delih starejših uprav je bolje molčati, ker so bila taka, da niso zadostovala duhu časa; to se pravi, so bila ravno protinožna sedanjim. Poprej smo vedno nosili denar v hranilnice, vse je »šparalo« in tudi dežela je imela le take naprave, ki so kaj donašale. Sedaj tega ni potreba. Moderni človek ne misli na šparanje v teh težkih časih, to prepušča starim ženicam. Sedaj ima tudi kranjski kmetovalec in meščan krasno priliko za nalaganje težkega denarja, pa tudi težjega papirja. To so deželne naše naprave. H koncu omenjam še, da jamči za naloženi denar dežela z vsemi konjskimi močmi. (Tudi moderno, pa kar 15.000 jih je.)

Sedaj jih hočem imenovati. To so: deželna korita, deželne električne lampe in klofute (40.000 voltov še v Ljubljani), deželne parne in brezparne brizgalne, deželni mlini pod in nad vodo, deželni auto in slednjič najnovejša pridobitev: deželni koritarski kataster.

To so glavni aparati in njih opremo in naredbo mora vsak poslanec poznati. To je provzročilo že mnogo truda in težav, pa saj si mora vsakdo predstavljati zanimanje gospodov poslancev na desnici. Najhujše povpraševanje je bilo vedno po deželnih koritih. Da! Vsakdo, ki reflektira na dobro mesto v deželnem odboru, mora pa vrhu tega poznati še službo omenjenih naprav. Ker se od inteligence največ zahteva, se je moral gotov gospod od liberalne stranke naučiti še celo vse formule in šele nato je dobil vstopnico za dež. odbor (ni dež. naprava). Zato pa je tudi on edini, ki zastopa v odboru pravo mnenje, saj zna vse, vse. Toda še nekaj so provzročile te naprave. Nobena kronovina v naši državi, niti Albanija ni tako srečna, da bi imela tak dež. odbor kot mi Kranjci. Imamo doma kar 3 inženirje in 2 jurista v dež. odboru. Izmed inženirjev omenjam najprvo: manager en chief (glavni vodja) je inženir kologije (X. fakulta), 1 grofotehnik in 1 inženir medicinske stroke, t. j. po domače »mašinedohtar«. Ponosni smo na poslednje tri, da!

Pogovor.

Ker pa me bo morda kdo vprašal o osebi inž. Čermaka, mu zamorem podati le jako skromno sličico, kot sem jo zvedel od urednika dež. tehn. glasila »Lampomer«, g. Turbogenerala.

Inž. Čermak (Tschermák) je doma iz Starih Peharjev pri Lončeni peči. Absolviral je dež. tehniko pod mostom na Vrhniki in postal začasni inženir v mišji palači pod deželnim dvorcem. Tu je znašel najprvo malo, mišjo Završnico. To so razglasile omenjene živalice tudi po dvorcu in novica je prišla na ušesa tudi g. deželnemu finančno-tehničnemu vodji. In koj se je poklicala ta dosedaj neznana kapaciteta in poverilo se ji je izdelovanje velike nadzemeljske Završnice ter načrti električnih zaušnic s 40.000 volti ampère? Te mere na Kranjskem ne poznajo. Torej veš sedaj, dragi bralec, o čem se gre pri g. Čermaku. Videl ga pa še nisem in tudi nobeno drugo človeško oko, pač pa deželne naprave.

Za danes Vam še nočem govoriti o napravah samih, ker jih še nisem natančno preštudiral in moram poprej še prositi gospode okoli njih za dovoljenje, da izdam vse to javnosti. Toda pozneje, ko dobim isto, bom vse tako pojasnil, da se ne bo bati kakšnih popravkov po treh mesecih. Torej potrpljenje v tem oziru.

Še eno vprašanje pa stoji odprto pred nami. Stoji, ker ne leži, to je bolj moderno dandanašnje dni. Kakšnega političnega prepričanja pa so te naprave? To je težak odgovor na to. Res je, da dosedaj elektrika, para in voda ter korito niso gojili prijateljstvo z razvpito devojko Politiko, toda odkar so brali v dež. dvorcu spis »Slovenski požarji« v »Dnevu«, so sklenili, da morajo dobiti tudi deželne naprave svoja načela. In to Vam hočem povedati drugič, predragi v Koritu!

Sedaj pa lahko noč, moram spati, ker deželni ventili tudi spe. Hurra! že imamo i mi načela spanja in nespanja. Ventil.

Ljuba Neža!

V nekem kinematografu je začel dušiti nekega kmetiča kašelj in je hotel pljunuti. Neki gospod ga opozori, da je prepovedano pljuvati po tleh. Kmet res pogleda na tablo, kjer je bilo to zapisano in si misli: »Na tla pljuvati je res prepovedano, nikjer pa ni zapisano, da se ne sme pljuvati po zidu.« In si je res krepko odkašljal.

»Moje obleke, moje klobuke, moje čevlje, moje kravate, moje srajce — vse si naročam iz Gradca . . .«

». . . ampak službo imate v Ljubljani? . . .«

*

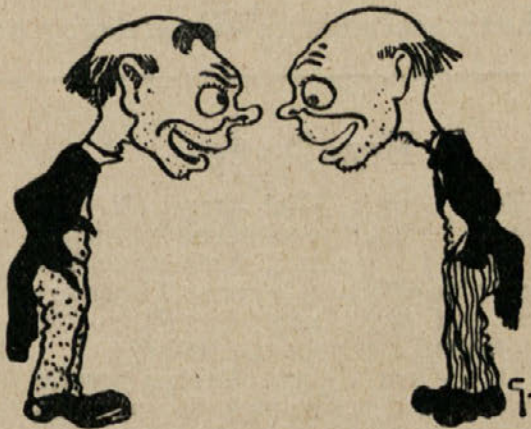
Otrok: Mama, kaj je to angel?

Mama: Angeli so mali otroci, ki imajo krila in po zraku letajo.

Otrok: Naša hišna pa nima kril in ne zna letati, pa ji vendar pravi papa: »moj angel«.

Mama: Boš videl, da bo kmalu zletela.

Nadomestilo.

Zakaj je ministrstvo odredilo, da nosijo učiteljice naslov »gospa«.

Zato, da jih je oškodovalo za celibat.

Ponemčenje ljubljanskih šol.

Kako si razni nadzorniki in pedagogi predstavljajo vzgojo slovenskih otrok.

Brzobjavke.

Trst, 1. maja. Kljub prepovedi Italijanov so imeli Slovenci obhod po mestu. Bilo jih je dve sto in štiri sto stražnikov (po poročilu »Piccola«). Ker so šli demonstrirati proti volji »cittadinazze« so bili vsi potolčeni. Ranjencev je 4000.

Trst, 3. maja. Ker so Italijani porušili ves »Narodni dom«, se ne bodo mogle prihodnjo sezono vršiti predstave v slov. gledališču.

Trst, 3. maja. 12 Italijanov je napadlo enega Slovenca. Trije Italijani so bili ranjeni.

Gradec, 5. maja. Tu se priredi javna zbirka za ranjene laške brate v Trstu.

Maribor, 6. maja. V cirkusu Kratejl so trije renegati omedleli, ko so zapazili dvojezičen program. Vzrok: jugoslovanska nevarnost.

Budimpešta, 7. maja. Dr. Korošec je v večurnem govoru zahteval pravice — za katolike v Albaniji.